

2.bassene – veloppdragne med dobbelthake...

Det å gå barbeint over et kaldt gulv, er ikke noe stas! Men om en tenker seg at annen bassene danner gulvteppet og er hele fundamentet i sangforeningens toneflod med sine varme, dype toner, da kan vi godt følge dem nedover skalaene og fryde oss over at det finnes gull på ulike dybder. Veloppdragent og stille gleder de seg til å vise nettopp dybden i stemmeprakten sin.

Ingen i koret har større dobbelthake enn gutta i annen bassen, og tankestrekene i panna deres viser seg tydelig når den klangmessige bunnen er nådd! Da dirrer det i løse stoler og klapper i gebiss.

Så sitter nå de dype bassene der og venter på at neste tone skal bringe dem nærmere lyset og varmen igjen. Haken heves og ryggen rettes og bassene vet at i motbakke går alt oppover.

Motsetninger tiltrekker hverandre, heter det. Slik er det også i en korsats, særlig når en tenker på tonespranget som synges mellom annen basser og første tenorer. Men ytterstemmene greier seg ikke alene. Annen tenorer og første basser må smyge seg mellom og danne et vakkert hele.

Når de underjordiske tonene blir lokket frem i bassene og blander seg med de jordiske tonene i tenorene, da får vi et strålende mannskor i «enigt tonevæld»!

